

DIUMENGE, 8 DE MAIG DE 2016 — 18.00 h
Cicle Coral Orfeó Català *Sala de Concerts*

Concert del 125è aniversari de l'Orfeó Català

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

125
anys

Programa

Orfeó Català

Orquestra Camera Musicae

(Tomàs Grau, director)

Marta Mathéu, soprano

Gemma Coma-Alabert, mezzosoprano

Joan Cabero, tenor

Josep-Ramon Olivé, baríton

Josep Vila i Casañas, director

Josep Vila i Casañas (1966)

Tè Deum

18'

Josep Vila i Casañas

Veni Creator Spiritus

50'

Estrena de l'obra, dedicada a l'Orfeó Català
en el seu 125è aniversari

Catalunya Música emet en directe aquest concert. Per tornar-lo
a escoltar, consulteu la programació a www.catmusica.cat

Cat **M**úsica
Intensament Clàssics

Proper concert

Cor Simfònic Femení de Catalunya

DIUMENGE, 29.05.16 – 18.00 h

Sala de Concerts

Cor de Noies de l'Orfeó Català

Cor Aglepta

Dones del Cor de l'Auditori Josep Carreras

Cor Femení Voxalba

Orquestra de l'Auditori Josep Carreras

Xavier Pastrana, director

R. Vaughan Williams: *Folk Songs of the Four Seasons*

B. Britten: *Three Divertimenti*

J. Brahms: *Psalm 13*

F. Schubert: *Psalm 13* (orquestració

X. Pastrana)

Comentari

Hi ha institucions que transcendeixen el pas del temps i que assoleixen fites que ni els seus creadors no imaginaven. L'Orfeó Català n'és una. Han passat 125 anys i avui, com el primer dia, l'Orfeó afronta el futur amb pas ferm i decidit, amb la il·lusió dels que saben que poden assolir l'inabastable.

El seu camí s'ha construït amb l'esforç i la dedicació desinteressada de molta gent, incloent-hi tots els cantaires que durant 125 anys han fet possible el miracle, a través del poder transformador de la música i el cant. Per això, amb aquest concert es vol agrair la passió i el lliurament d'aquells que han ajudat a escriure la nostra història.

Però el d'avui, a banda de ser un concert d'aniversari, també és un comiat, perquè serà l'últim que dirigirà el mestre Josep Vila i Casañas al capdavant de l'Orfeó Català com a director titular. I posarà, així, el punt final a una estreta i fructífera relació de més de divuit anys.

Tenir un director compositor amb el talent per escriure pensant en el seu instrument sempre és un luxe. Avui ho podem comprovar! En primer lloc sentirem el *Te Deum*, per a mezzosoprano, cor i orquestra, de Josep Vila. Una obra escrita per a grans celebracions, al més pur estil dels anthems händelians. Però el punt àlgid serà l'estrena de l'obra *Veni Creator Spiritus*, per a quartet solista, cor i orquestra, que l'Orfeó ha encarregat al mestre Vila per a la celebració d'aquest aniversari. Aquesta obra és la reacció de l'autor davant les tragèdies que avui assoten el món. Colpit pel desànim que neix de la por i la incredulitat d'uns fets que el superen, vol posar en relleu la necessitat de reivindicar tot allò que té un valor etern. La generositat, la pau i l'optimisme són alguns dels valors subjacents en el text de l'himne llatí *Veni Creator Spiritus* de Rabanus Maurus. Vila hi va teixint un estret diàleg entre el cor, que canta els versos llatins, i els quatre solistes, que donen veu a les paraules d'autors universals com Ramon Llull, sant Joan de la Creu, Walt Whitman, Christine de Pisan, Friedrich Hölderlin i Dante Alighieri. La seva música, lluny de ser descriptiva, està feta des de l'emoció, amb la voluntat de no deixar indiferent ningú i reivindicar la capacitat de l'ésser humà de reaccionar davant el patiment aliè.

Josep Vila i Casañas ha estat el vuitè director de l'Orfeó Català i avui ens diu adéu. Amb ell l'Orfeó ha assolit fites inoblidables i el seu llegat romandrà present en la memòria d'aquells que hem tingut la sort de compartir amb ell moments brillants de la nostra història.

Gràcies mestre!

Marc Canals Buisan, cantaire de l'Orfeó Català

Textos

Josep Vila i Casañas (1966)

Te Deum

*Te Deum laudamus:
Te Dominum confitemur.
Te Aeternum Patrem omnis terra veneratur.
Tibi omnes angeli,
tibi caeli et universae potestates:
tibi cherubim et Seraphim
incessabili voce proclamant:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus,
Deus Sabaoth.
Pleni sunt caeli et terra
maiestatis gloriae tuae.
Te gloriosus Apostolorum chorus.
Te prophetarum laudabilis numerus:
Te martyrum candidatus laudat exercitus.
Te per orbem terrarum
sancta confitetur Ecclesia:
Patrem inmensae maiestatis
venerandum tuum verum et unicum Filium
Sanctum quoque Paraclitum Spiritum.
Tu Rex gloriae, Christe.
Tu Patris sempiternus es Filius.
Tu ad liberandum suscepturus hominem
non horruisti Virginis uterum.
Tu, devicto mortis aculeo,
aperuisti credentibus regna caelorum.
Tu ad dexteram Dei sedes in gloria Patris.
Iudex crederis esse venturus.
Te ergo quaesumus tuis famulis subveni,
quos pretioso sanguine redemisti.
Aeterna factum Sanctis tuis
in gloria numerari.
Salvum fac populum tuum Domine,
et benedic haereditati tuae.
Et rege eos, et extolle illos usque in aeternum.
Per singulos dies benedicimus te.
Et laudamus nomen tuum in saeculum,
et in saeculum saeculi.
Dignare, Domine, die isto
sine peccato nos custodire.
Miserere nostri, Domine, miserere nostri.
Fiat misericordia tui, Domine, super nos,
quemadmodum speravimus in te.
In te, Domine, speravi:
non confundar in aeternum.*

A Vós, oh Déu, us lloem:
A Vós, Senyor, ens confessem.
A Vós, Pare Etern, us venera tota la terra.
A Vós tots els àngels,
a Vós els cels i totes les potestats:
a Vós els querubins i serafins
clamen amb llur veu incessant:
Sant, Sant, Sant és el Senyor,
Déu dels exèrcits.
El cel i la terra són plens
de la majestat de la vostra glòria.
A Vós el gloriós cor dels apòstols.
A Vós la venerable multitud dels profetes.
A Vós us lloa el gloriós exèrcit dels màrtirs.
A Vós la santa Església
confessa per tota l'esfera de la terra:
a Vós, Pare d'immensa majestat,
al vostre fill únic i veritable,
que ha de ser venerat,
i també a l'Esperit Sant consolador.
Vós, fill sempitern del Pare.
Vós, per salvar-nos, us féreu home,
i no defugíreu el ventre d'una Verge.
Vós, destruït l'imperi de la mort,
obríreu als fidels el regne dels cels.
Seieu a la dreta de Déu, a la glòria del
Pare,
i d'allí creiem que vindreu a jutjar-nos.
Us supliquem que ajudeu els nostres serfs,
aquells que redimíreu amb la vostra sang.
Feu que a l'eterna glòria
siguem del número dels vostres sants.
Salveu, Senyor, el vostre poble
i beneïu la vostra herència.
I governeu-los i enaltiu-los per sempre.
Tots els dies us beneïm.
I lloem el vostre nom en els segles,
i pels segles dels segles.
Digneu-vos, Senyor,
a conservar-nos sense pecat en aquest dia.
Tingueu, Senyor, pietat de nosaltres.
Davalli la vostra misericòrdia damunt nostre,
doncs posàrem en Vós la nostra confiança.
En Vós, Senyor, he posat la meva confiança:
mai seré confós.

Veni Creator Spiritus

Sobre el text de la litúrgia catòlica i textos de Rabanus Maurus, Ramon Llull, sant Joan de la Creu, Walt Whitman, Christine de Pisan, Friedrich Hölderlin i Dante Alighieri.

I. Veni Creator Spiritus

Cor i soprano solo:

*Veni Creator Spiritus,
Mentes tuorum visita,
Imple superna gratia,
Quae tu creasti, pectora.*

Vine, Esperit creador,
dels fidels les ments visita;
omple amb ta gràcia infinita
l'obra teva, el nostre cor.

II. Si vosaltres, amadors

Tenor:

*Si vosaltres, amadors, voleu foc,
venits a mon cor e encenets vostres llànties;
e si voleu aigua, venits als meus ulls, qui
decorren de llàgremes;
e si voleu pensaments d'amor, venits-los a
prendre a mes cogitacions.
(Ramon Llull, 1232-1315)*

Si vosaltres, amants, voleu foc,
veniu a mon cor i enceneu vostres llànties;
i si voleu aigua, veniu als meus ulls que
vessen de llàgrimes;
i si voleu pensaments d'amor, veniu-los a
prendre a les meves meditacions.

III. Qui diceris Paraclitus

Cor:

*Qui diceris Paraclitus,
Altissimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, caritas,
Et spiritalis unctio.*

Consolador sens igual,
do preciós de Déu Altíssim,
font viva, foc, amor puríssim
i dolcesa espiritual.

Mezzosoprano:

*¡Oh llama de amor viva, que tiernamente
hieres de mi alma en el más profundo centro!
Pues ya no eres esquiva, acaba ya, si quieres;
rompe la tela de este dulce encuentro.
¡Oh lámparas de fuego, en cuyos resplandores
las profundas cavernas del sentido, que estaba
oscuro i ciego, con extraños primores calor y
luz dan junto a su querido!*

Oh, viva flama d'amor, que tendrament
em fereixes l'ànima al centre més profund!
Com que no m'ets esquiva, acaba ja, si vols;
esquinça el tel d'aquesta dolça trobada.
Oh, llumeneres de foc, a les resplendors
de les quals les profundes cavernes del
seny, que vivia fosc i cec, amb estranyes
meravelles calor i llum donen al costat de
l'estimat!

*¡Cuán manso y amoroso recuerdas en mi
seno, donde secretamente solo moras, y en tu
aspirar sabroso, de bien y gloria lleno cuán
delicadamente me enamoras!
(sant Joan de la Creu, 1542-1591)*

Que mansoi i amorós recordes en el meu si,
on només tu secretament habites, i en el
teu alenar saborós, de bé i glòria ple,
que deliciosament m'enamores!

*IV. Tu septiformis munere | O glad,
exulting, culminating song*

Cor:

*Tu septiformis munere,
Digitus Paternae dexteræ,
Tu rite promissum Patris,
Sermone ditans guttura.*

Quatre solistes i cor:

*O glad, exulting, culminating song!
A vigor more than earth's is in thy notes,*

*Marches of victory - man disenthral'd - the
conqueror at last,*

*Hymns to the universal God from universal
man - all joy!*

*A reborn race appears - a perfect world, all
joy!*

*Women and men in wisdom innocence and
health - all joy!*

Riotous laughing bacchanals fill'd with joy!

*War, sorrow, suffering gone - the Rank earth
purged - nothing but joy left!*

*The ocean fill'd with joy - the atmos-phere all
joy! Joy!*

Joy! in freedom, worship, love!

*Joy in the ecstasy of life! Enough to merely
be! enough to breathe! Joy! joy! all over joy!*

(Walt Whitman, 1819-1892)

V. Accende lumen sensibus

Cor:

*Accende lumen sensibus,
Infunde amorem cordibus,
Infirma nostri corporis,
Virtute firmans perpeti.*

*VI. Aucunes gens | Hostes repellas
longius*

*Aucunes gens ne me finent de dire
Pour quoy je suis si malencolieuse,
Et plus chanter ne me voyent ne rire,
Mais plus simple qu'une religieuse,
Qui estre sueil si gaye et si joyeuse.
Mais a bon droit se je ne chante mais:
Car trop grief dueil est en mon cuer remais.*

En set formes enriqueixes,
dit de la mà drete Paterna;
Tu, segons promesa eterna,
do de llengües infons.

Oh, cançó joiosa, exultant i culminant!
En les teves notes hi ha un vigor més gran
que el de la terra.

Marxes victorioses -home lliure de
l'embruix- el conqueridor per fi,
himnes al Déu universal de part de
l'home universal -tot joia!

Una raça renascuda -un món perfecte,
tot joia!

Dones i homes en la saviesa, innocència i
salut -tot joia!

Bacanals de rialles desenfrenades plenes
de joia!

Guerra, tristesa i sofriment ja no hi són
-la terra fètida purgada- només resta la
joia!

L'oceà ple de joia -l'atmosfera plena de
joia!

Joia! Joia! En llibertat, lloança, amor!
Joia en l'èxtasi de la vida! Suficient per
merament ser! Suficient per merament
respirar! Joia! Joia! Joia per tot arreu!

Als sentits dóna'ls llum nova,
nostres cors d'amor fes presa;
afermant nostra flaqueza
amb virtut a tota prova.

Hi ha gent que no para de dir-me
Per què estic tan malenconiosa,
i ja no em veuen cantar ni riure,
sinó més senzilla que una religiosa,
jo que solia estar tan alegre i joiosa.
Però amb tot el dret si ja no canto:
car un dol massa greu roman en mon cor.

Cor:

Hostem repellas longius,

Allunya'ns de l'enemic;

Soprano:

*Et tant a fait Fortune, Dieu lui mire
Qu'elle a changié en vie doloieuse
Mes jeux, mes ris, et ce m'a fait eslire
Dueil pour soulas, et vie trop greveuse.
Si ay raison d'estre morne et songeuse,
Ne n'ay espoir que j'aye mieulx jamais;
Car trop grief dueil est en mon cuer remais.*
(Christine de Pisan, 1364-1430)

I tant hi ha fet la Fortuna, que Déu li vegi
que ella ha mudat en vida dolorosa
els meus jocs i rialles, i així m'ha fet triar
el dol com a refugi, i vida massa sepulcral.
Si tinc raons per estar llòbrega i pensativa
tampoc tinc esperança de millorar mai;
car un dol massa greu roman en mon cor.

Cor:

*Hostem repellas longius,
Pacemque dones protinus;*

Allunya'ns de l'enemic;
prompte de pau gaudim;

Soprano i cor:

*Ductore sic te praevio,
Vitemus omne noxium.*

si tu ens guies, estarem
de tot mal sempre a l'abric.

VII. O Hoffnung!

Baríton:

*O Hoffnung! Bald, bald singen die Heine
nicht des Lebens Lob allein, denn es ist die
Zeit, daß aus der Menschen Munde sie, die
schönere Seele sich neuverkündet.*

Oh esperança! Aviat, molt aviat, ja no
només els boscos lloaran la vida, doncs ha
arribat l'hora en què el més bell Esperit
s'anunciarà de nou per boca dels homes.

*Dann liebender im Bunde mit Sterblichen
das Element sich bildet, und dann erst reich,
bei frommer Kinder Dank, der Erde Brust,
die unendliche, sich entfaltet.*

Aleshores, més amorós i en unió amb els
mortals, l'Element es construirà, i, només
llavors ric, amb l'agraïment dels nens
beats, el pit de la terra, l'infinit, florirà.

Baríton i cor:

*Und unsre Tage wieder, wie Blumen sind, wo
sie, des Himmels Sonne, sich ausgeteilt im
stillen Wechsel sieht, und wieder froh in den
Frohen das Licht sich findet.*

I els nostres dies seran de nou com flors,
en les quals el sol es veurà repartit en
tranquil·la alternança, i alegre en els
alegres, la Llum es retrobarà.

*Un Er, der sprachlos waltet und unbekannt
Zukünftiges bereitet, der Gott, der Geist
im Menschenwort, am schönen Tage
Kommenden Jahre, wie einst, sich ausspricht.*
(Friedrich Hölderlin, 1770-1843)

I Ell, que governa sense paraules i que
ens prepara un futur desconegut, el Déu,
l'Esperit, en els bonics dies dels anys que
han de venir, s'expressarà amb paraules
humanes.

VIII. O luce eterna / Per te sciamus da Patrem

Soprano:

*O luce etterna che sola in te sidi,
Sola t'intendi, e da te intelletta
E intendente te ami e arridi!*

Oh, Llum Eterna que en Tu sola vius,
sola t'entens, i de Tu coneguda
i entenent-te, t'estimes i somrius!

*Quella circolazion che si concetta
pareva in te come lume riflesso,
da li occhi miei alquanto circunspetta.*

Mezzosoprano:

*Dentro da sé, del suo colore stesso,
mi parve pinta de la nostra effige:
per che'l mio viso in lei tutto era messo.*

Tenor:

*Qual è'l geometra che tutto s'affige
per misurar lo cerchio, e non ritrova,
pensando, quel principio ond'elli indige,
tal era io a quella vista nova:
veder voleva come si convenne
l'imgo al cerchio e come vi s'indova*

Baríton:

*ma non eran da ciò le proprie penne:
se non che la mia mente fu percossa
da un fulgore in che sua voglia venne.*

*A l'alta fantasia qui mancò possa;
ma già volgeva il moi disio e'l velle,
si come rota ch'igualmente è mossa,
l'amor che move il sole e l'altre stelle.*
(Dante Alighieri, 1265-1321)

Cor i solistes:

*Per te sciamus da Patrem
Noscamus atque Filium;
Teque utriusque Spiritum
Credamus omni tempore.*

*Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paraclito
In saeculorum saecula.*

Amen.

La roda que es diria concebuda,
llum reflexa semblava en ta claror,
en jo clavar-hi la mirada aguda,

i dintre seu, del seu mateix color,
pintada em va semblar de nostra cara,
i per'xò vaig forçar l'atenció.

I al geòmetra igual, que s'aclapara
volent mesurar el cercle, i no retroba,
pensant, cap forma que ho resolgui encara
era jo enfront d'aquella vista nova:
volia jo comprendre com s'unia
la imatge al cercle, i com son lloc hi troba;

mes per això el plomatge no em valia:
però un llamp va ferir la meva ment
i el meu desig va veure el que volia.

Mancà la fantasia en tal moment;
però a desig i a voluntat, novelles
rutes marcà, fent-los rodar igualment,
l'Amor que mou el sol i les estrelles.
(traducció de Josep M. de Sagarra, 1894-
1961)

Per tu coneguem el Pare;
per tu el seu Fill coneguem;
i a tu, Esperit dels dos, creguem
tant al temps vinent com ara.

Glòria a Déu Pare i Fill
d'entre els morts ressuscitat
i al Paràclit Esperit,
per tota l'eternitat.

Amén.

Orquestra Camera Musicae

{ Emociona't
amb nosaltres! }

Abonament

a partir de

121€

5a Temporada
al Palau
de la Música

1	04.12.16	Alexandra Soumm Concert violí Txaikovski
2	29.01.17	Rafael Aguirre Concierto de Aranjuez
3	05.03.17	Stephen Kovacevich Concert piano núm. 24 Mozart
4	02.04.17	Lluís Claret Suites de Bach
5	23.04.17	Sabine Meyer Concert clarinet Mozart
6	13.05.17	Alba Ventura & Antoni Ros Marbà

Abonaments i venda d'entrades:
a Taquilles del Palau de la Música i a www.palaumusica.cat

/orquestraOCM

@orquestraOCM

@orquestraOCM

/orquestraOCM

Per saber-ne més:
www.orchestracameramusicae.com

Biografies

Marta Mathéu, soprano

Nascuda a Tarragona, cursà les especialitats de piano, orgue i cant al Conservatori Professional de la seva ciutat, i després el grau superior de cant amb la catedràtica A. L. Chova al Conservatori Superior de Música de València. Ha cantat en importants sales de concerts i teatres d'Europa i Amèrica, dirigida grans directors i també en formacions de cambra i amb solistes com R. Vignoles, A. Guinovart i el Trio Jess, entre d'altres.

La seva versatilitat li ha permès abastar un repertori que va des del Barroc fins a estrenar òperes de J. Rodríguez-Picó, A. García Abril o A. Gaos, i participar en diferents espectacles teatrals sota la direcció d'O. Grau, F. Madico o X. Albertí. Ha estat mereixedora de premis en concursos i festivals d'àmbit internacional.

L'any 2011 l'Ajuntament de Tarragona li va atorgar el Diploma al Mèrit Cultural, per la seva trajectòria internacional i la tasca d'ambaixadora de la ciutat. Ha fet enregistrament per Klassicat, Brilliant, Naxos i Opus Arte.

Gemma Coma-Alabert, mezzosoprano

Nascuda a Girona, ha estudiat al Conservatori Nacional de París, a la Guildhall School of Music de Londres i a l'Estudi de l'Òpera Nacional de Lió. El seu repertori inclou una vintena de rols d'òpera. Ha cantat als Teatres d'Òpera més importants de l'Estat Espanyol, així com a Montpeller i París. Ha treballat amb directors com H. Bicket, F. Biondi, O. Dantone, S. Denève, P. González, L. Foster, J-C. Malgoire, A. Marcon, Z. Mehta, J. Pons, A. Post o A. Ros Marbà, entre d'altres. Les seves estrenes recents inclouen, per a Opus Art, el DVD d'*Ariane et Barbe-bleue* de Paul Dukas del Liceu i l'enregistrament amb la London Philharmonic del *Requiem* de Bottesini (Naxos). Durant el 2014 gravà *Dante* de Granados amb l'Orquestra Simfònica de Barcelona per a la discogràfica Naxos.

Joan Cabero, tenor

Format al Conservatori Superior de Música de Barcelona i a la Hochschule für Musik d'Stuttgart, sota la direcció de D. Rossich, M. Pueyo i H. Lips; i també de M. Zanetti, K. Davis i G. Price. Ha abordat un repertori molt ampli, tot alternant el concert, l'oratori i l'òpera, i participant en les temporades musicals de les principals orquestres del país. Fou tenor líric al Teatre d'Òpera de Dortmund; i va formar duo amb el seu germà Manuel Cabero, i col·laborat també amb els pianistes A. Cardó, A. Álvarez Parejo, B. Jaume i M. Ariza. Fou director del Cor Albada de Barcelona, fundador a Madrid del conjunt vocal Leteica Música, i col·laborà amb diversos cors professionals de l'estat espanyol; ha estat sotsdirector del cor del Teatro Real de Madrid i director del Coro de la Sociedad Coral de Bilbao, i de 2010 a 2014 va ser director del Coro Nacional de España. Actualment és director del Coro del Teatro Villamarta de Jerez de la Frontera.

Josep-Ramon Olivé, baríton

Nascut a Barcelona, començà els estudis de violoncel, piano i cant a l'Escolania de Montserrat i posteriorment a l'Escola de Música de Barcelona. Es graduà en l'especialitat de direcció de cor (2010) i cant clàssic (2012) a l'ESMUC, amb J. Vila i J. Duijck, i amb M. Pintó, respectivament. Té el màster d'interpretació per la Guildhall School of Music and Drama i actualment participa en l'Opera Course de la Guildhall School amb el professor R. Piernay amb el suport de l'Amar-Frances Foster-Jenkins Trust i la Sheila White Bequest.

Ha participat en l'Acadèmia Barroca Europea d'Ambronay (2011) i el projecte pedagògic del Teatro Real de Madrid (2012). És membre de La Capella Reial de Catalunya que dirigeix Jordi Savall. Ha estrenat l'òpera *L'eclipsi* de García Demestres, i ha debutat en la Schubertiada de Vilabertran.

Orfeó Català

Amb seu al Palau de la Música Catalana, és un dels cors amateurs de referència del país. Va ser fundat l'any 1891 per Lluís Millet i Amadeu Vives per difondre el repertori coral català i universal i vetllar per l'excel·lència artística de les seves interpretacions. Al llarg de la seva història l'Orfeó ha interpretat les obres més representatives del repertori coral i ha protagonitzat primeres audicions al nostre país d'obres universals. Recentment ha estat dirigit per destacades batutes del panorama internacional, com G. Dudamel, D. Barenboim o S. Rattle, i ha protagonitzat destacades actuacions a auditoris europeus, com la Konzerthaus de Viena, Sala Gulbenkian de Lisboa o Royal Festival Hall i Cadogan Hall de Londres.

Orquestra Camera Musicae

L'Orquestra Camera Musicae (OCM) de Tarragona, fundada l'any 2006. Des del seu inici, Tomàs Grau n'és el director titular i artístic, i des de la temporada 2014-15 Jordi Mora n'és el principal director convidat. D'ençà de la temporada 2008-09, l'OCM organitza la seva pròpia temporada de concerts, en què compagina el repertori clàssic amb la descoberta de noves obres i de nous compositors. El 2009 va iniciar el seu projecte de residència a l'Auditori de l'Escola Municipal de Música Pau Casals del Vendrell, vigent actualment. D'ençà de la temporada 2012-13 produeix la seva pròpia temporada de concerts al Palau de la Música Catalana. L'Orquestra Camera Musicae té el suport de l'Institut Català de les Empreses Culturals i de la Diputació de Tarragona, el patrocini de Repsol i de la Fundació Privada Mútua Catalana, i la col·laboració de Port Tarraco i Munich. És membre de l'Associació Catalana d'Orquestres Professionals.

Josep Vila i Casañas, director de l'Orfeó Català

És un dels directors de cor més reconeguts de Catalunya i l'Estat espanyol. La intensa tasca que du a terme en l'àmbit de la direcció coral i en el terreny compositiu li ha valgut un ampli reconeixement de la crítica i el públic.

Des de l'any 1998 és director de l'Orfeó Català i des del setembre de 2011 ho és també del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana. Des de l'any 2005 exerceix de professor de direcció de cor a l'ESMUC.

Va ser fundador i director durant setze anys del Cor Lieder Càmera de Sabadell, director de la Coral Càrmina de Barcelona durant quatre anys i també del Coro de Radiotelevisión Española durant tres temporades. Com a director convidat ha dirigit altres formacions nacionals i internacionals, entre les quals destaquen el Coro Nacional de España, Orfeón Donostiarra, Cor de l'Acadèmia Franz Liszt de Budapest, Coral Juvenil Nacional Simón Bolívar de Veneçuela, Orquesta Sinfónica de RTVE i Orquestra Simfònica del Vallès.

Ha impartit seminaris i classes magistrals a ciutats com Palma, Lleida, Múrcia, Segòvia, Ljubljana, Budapest, Bregenz, Melk, Caracas, Mendoza i Puerto Madryn.

Pel que fa al terreny compositiu, és autor d'un ampli catàleg d'obres per a cor *a cappella* i d'altres amb col·laboració instrumental i orquestral.

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEÓ
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA
MINISTERIO
DE EDUCACIÓN, CULTURA
Y DEPORTE

inaem
INSTITUTO NACIONAL DE
ARTES ESCÉNICAS Y DE MÚSICA